

at man skulde høre, at Nogensombest her i denne Sal vedsender sig en saadan Betragtning, kan jeg ikke vel tro. — Jeg kan i det Hele taget ikke Andet end glæde mig over, at dette Lovforslag er fremkommet, og jeg stemmer med stor Tilfredshed for dets Overgang til anden Behandling; skjøndt jeg lige, saa vel som enhver Anden her i denne Sal kan sige mig selv, at det ikke kan bringes til Ende nu allerede paa Grund af den korte Tid, som er tilbage. Jeg kan godt understrebe et Udtryk, vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Sjøehavnens Amts, Aden Balsfreds (C. B. Rimelstads), idet han sagde, at disse Ordener, Titler og Rang vare Noget, som Demokratiet maatte behandle med Forsigt. Sa, det er netop en Sag, som den almindelige Mening i Landet bør behandle med Forsigt; man bør ikke lade den staa urørt, man bør søge at forandre, ja, afskaffe det Hele. Det ærede Medlem, der har foreslaaet Forslaget, har anført adskillige Exempler paa, under hvilke eiendommelige Former dette Forhold undertiden kan fremtræde, og enhver af os skjender, og kan anføre mange flere. Hvad maa man sige, naar man taler med en Militær, der bellager sig bitterlig over, at han ikke er bleven Ridder, eller har faaet Dannebrogsmændenes Høderstegn hængt ved Siden af sit Ridderfors, naaet den og den, der er en Maaned eller en Dag yngre i Rættfølgen, end han har faaet det? Sagdanne Militære gaa hen til deres Overordnede og sige: Hvor ved har jeg forbrudt mig, at jeg ikke har faaet Ridderforsen? — Det er denne Betragtning, der finder Sted i Militæretaten, det er Noget, man ligesom avancerer op til, og det betragtes som en Tilfidsættelse, naar man ikke faar det. Der er ganske enkelte Tilfælde, i hvilke en Mand kan blive dragen frem, men det hører til Undtagelserne i Fredstid. Jeg veed ikke, om det er Tilfældet, endnu, hvad der var Tilfældet i Christian den Ottendes Dage, at man kunde købe Titler, som (C. B. Stemme: So h). Sa, jeg veed ikke, om det er Tilfældet, men jeg tror det ikke. Derimod er jeg overbevist om, at det endnu kan gaa til paa samme Maade, som i Christian den Ottendes Dage, hvor f. Ex. en Mand gik op til Kongen og sagde til ham: Deres Majestæt,

nu har jeg kjøbt en god Gaard, og jeg vilde onske, at min Rang kunde svare til Gaarden; derfor vilde jeg gjerne være Søgermester. Han fik naturligvis Titlen; det vilde jo være Synd at negte saadan en braa Mand en saadan Titel. Nu faar enhver Mand, der har en passende Gaard, og som ikke har nogen Titel, Søgermestertitlen, Kammerherretitlen og, saa fremdeles. Og der gives visse Godser, med hvilke disse Titler synes at følge, som Appendix, navnlig er det Tilfældet med Lehnene, at det ligefrem følger som et Tilbehør, at en Lehnsgreve skal være Kammerherre, Hofjægermester osv. og bliver han det, ikke, saa er det en Tilfidsættelse. Men er dette Meningen med Udmærkelser — der er her ikke Tale om Hofembedsmænd — ved hvilke en eller anden Minister sætter sit Navn som ansvarlig Minister ved Siden af Hs. Majestæt Kongens, thi det er en Regjeringshandling? Hvad fremmede Titler og Adelskab angaar, da forekommer der jo stundom ganske eiendommelige Tilfælde. Der gives fremmede Adelsitler, som man kan købe. Man kan til Exempel købe Titlen som Baron under Republikken St. Marino, der er et Kontor, der før Salget af Slige Titler, og naar man kan føre en saadan Titel her til Danmark, saa hører man den her og er Baron ligesom en Baron, der er udnævnt af en forhenværende dansk Konge. Den Uddelelse af Ordener, som finder Sted til Danst af fremmede Souverænter, er ogsaa ofte af den Natur, at det paa Grund af den Forbindelse, hvori Danmark staaer til vedkommende Potentat, maa være misligt at modtage saadanne Ordener; men Vedkommende kunne paa den anden Side, som allerede fremhævet, ikke unddrage sig for at modtage dem, uden at fornærme den paa gjældende Potentat, saalænge dette Forhold er tilladt ved Lov. Der er ogsaa Meget at sige imod dem, Maade, hvorpaa den danske Regjering uddeler Ordener til Fremmede. Man behøver blot at tage den sidste Aargang af Statskalenderen for sig, saa vil man blandt de allerseneeste Udnævnelser finde, at en lille Hofembedsmand hos en af de allermindste, tydske, fyrster er bleven udnævnt til Kommandør af Dannebrog, en af de stærke danske Ordener; det er en Mand, der kan be-